Analyysi

Perintätoimiala kasvussa – suomalaisten velka perintäyhtiöille kasvanut

Rahoitusvakaus | 16.09.2020 | Aron Lemström, Antti Hirvonen

KIRJOITTAJAT

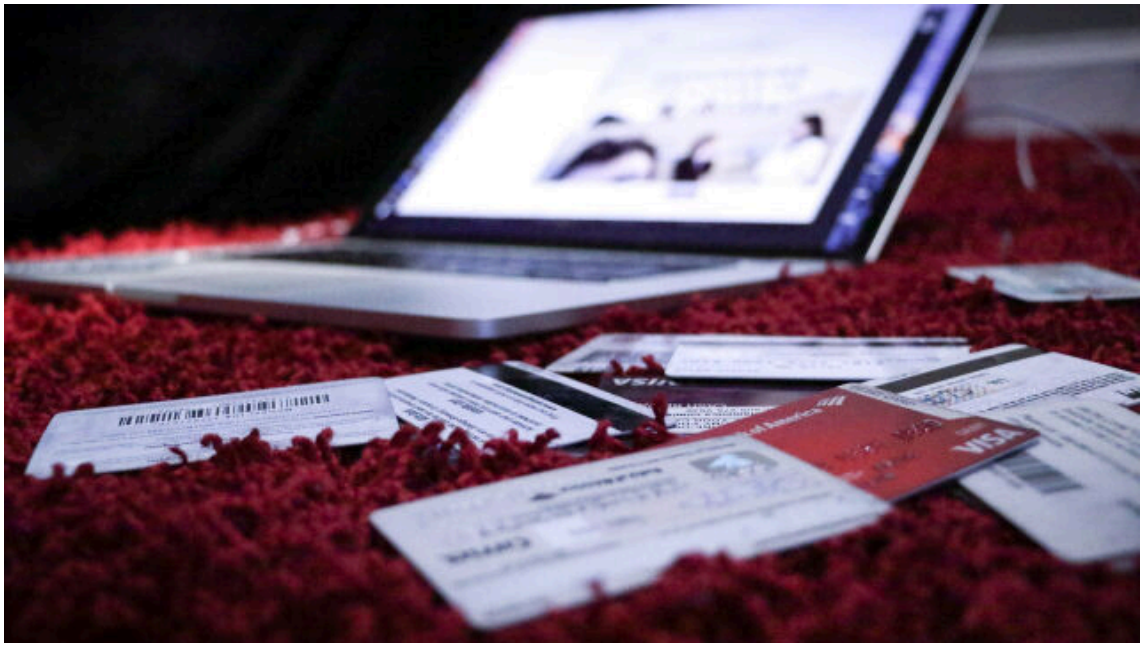

Aron Lemström

Antti Hirvonen
Data-asiantuntija

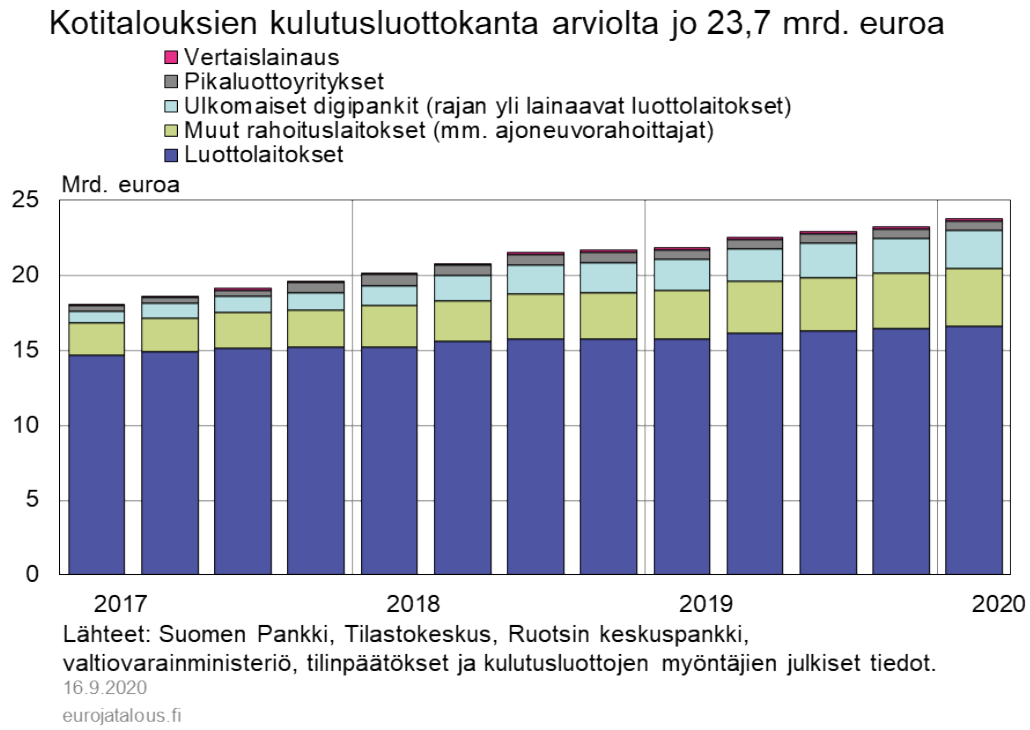
Perintäyhtiöiden liiketoiminta on kasvanut kotitalouksien velkaantumisen jatkuessa. Perinteisen perinnän lisäksi rahoitustoiminta – lainojen ja laskujen ostaminen sekä laskujen luotottaminen – on noussut tärkeäksi perintäyhtiöiden tulonlähteeksi. Suomalaisten velka perintäyhtiöille on kasvanut saatavien ostamisen lisääntyessä. Suomen perintämarkkinat ovat keskittyneet rahoitustoimintaa harjoittaville yrityksille, jotka tyypillisesti kuuluvat suuriin ulkomaisiin konserneihin.

Suomalaisten velkaantuminen ja erityisesti kulutusluottojen nopea kasvu ovat olleet merkittäviä yhteiskunnallisen keskustelun aiheita viime vuosina. Kotitalouksien lainavelan määrä on kasvanut

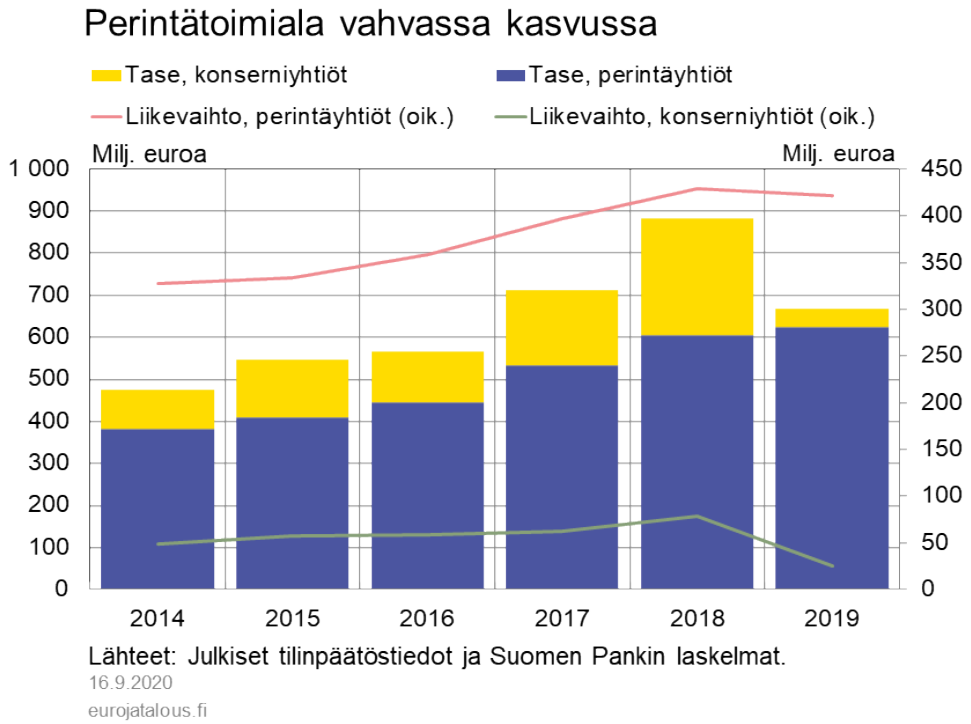
käytettävissä olevia tuloja nopeammin, minkä seurauksena kotitalouksien velkaantumisaste on noussut 2000-luvun alkupuolelta alkaen (kuvio 1). Perintäyhtiöt liittyvät velkaantumisilmiöön erityisesti velka- tai maksukykyisyysongelmiin ajautuneiden kotitalouksien osalta. Perintäyhtiöiden ostamien saatavien määrä on kasvanut viime vuosina, minkä johdosta suomalaiset ovat yhä enemmän velkaa perintäyhtiöille.

Kuvio 1.

Valtaosa kotitalouksen lainavelasta on asuntolainaa. Kulutusluotot ovat kuitenkin kasvattaneet merkittävästi osuuttaan kotitalouksien kokonaisvelasta. Luotonannon lisääntyminen pankkisektorin ulkopuolelta ja ulkomaisilta digipankeilta on kasvattanut erityisesti kulutusluottokantaa (kuvio 2). Kulutusluottoihin lukeutuvat esim. autolainat. Niitä käytetään kuitenkin myös arkisen kulutuksen ja yllättävien menojen kattamiseen.

Kuvio 2.

Kulutusluottoihin liittyy ongelmia niiden helpon saatavuuden ja korkeiden korkojen vuoksi. Sääntelyn kiristymisen myötä korot ovat maltillistuneet, mutta erityisesti vanhemmissa lainoissa korkeat korot ovat edelleen ongelma. Kilpailu- ja kuluttajaviraston selvityksen[1] perusteella kulutusluottojen ottaminen on yleistä velkaongelmiin apua hakevilla. Velkaongelmaiset saattavat hyödyntää kulutusluottoja vanhojen velkojen maksamisessa välttääkseen maksuhäiriömerkinnän tai velkojen siirtymisen ulosottoon. Kulutusluottoihin liittyvien velkaongelmien laajuuden tarkka kartoitus on kuitenkin toistaiseksi hankalaa tietopohjan suppeuden vuoksi.

Velkaongelmat, menojen kasvu tai työpaikan menettäminen voivat ajaa kotitalouden tilanteeseen, jossa se ei kykene lyhentämään luottojaan suunnitellusti tai maksamaan muita laskujaan. Tällöin velkojat voivat siirtää saatavat perintäyhtiön hoidettavaksi, jolloin perintäprosessi alkaa.[2] Kotitalouksien ohella myös yritykset voivat päätyä perintätoiminnan kohteiksi, mikäli niiden maksut jäävät rästiin.

Perintätoiminnalla tarkoitetaan perintää toisen lukuun tai omien saatavien perintää, jos ne on hankittu perintätarkoituksessa. Vuoden 2019 alussa voimaan tulleen perintärekisterilain mukaan perintätoimintaa saavat harjoittaa vain perintätoimen harjoittajiksi rekisteröityneet elinkeinonharjoittajat tai oikeushenkilöt. Ennen perintärekisterin voimaantuloa perintätoiminta edellytti luvan hakemista aluehallintovirastosta. Etelä-Suomen aluehallintovirasto (ESAVI)

ylläpitää rekisteriä perintätoimen harjoittajista sekä valvoo niiden toiminnan laillisuutta ja hyvän perintätavan noudattamista. Perintätoimen harjoittamista säädellään myös perintälaissa, jossa määritellään esim. hyvä perintätapa sekä perintäkulujen enimmäismäärät. Viime vuosina ESAVI on puuttunut perintäyhtiöiden hyvän perintätavan tai lain vastaiseen perintään esim. yrityksen toimiluvan peruuttamisella ja perintätoiminnan kieltämisellä.

Rahoitustoiminta vahvana osana perintäyhtiöiden liiketoimea

Rekisteröitymisvelvollisuuden voimaantulon jälkeen perintätoimintaa harjoittavien yritysten määrä on vähentynyt luvanvaraisten yritysten määrään verrattuna. Vuonna 2019 perintärekisterissä oli 77 yritystä, kun ennen rekisteröintivelvollisuutta (vuonna 2018) luvanvaraisia toimijoita oli 122. Osa rekisteröityneistä yrityksistä on keskittynyt pelkästään perintätoimintaan. Toisissa yrityksissä perintä on osa taloushallinto- tai lakiasiainpalveluja. Lisäksi osa perintärekisterissä olevista yrityksistä ei julkisesti tarjoa perintäpalveluita.

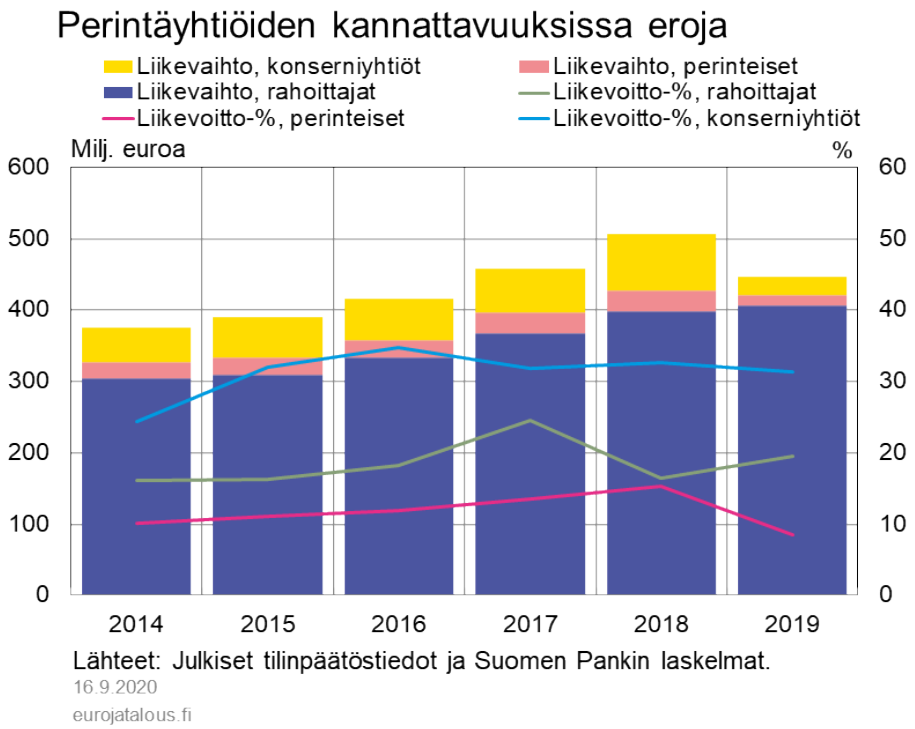
Lukumäärällisesti valtaosa perintäyrityksistä harjoittaa perintää, jossa yritys tarjoaa pelkästään perintäpalvelua muiden lukuun. Tällaista perinteistä perintää harjoittavien yritysten lisäksi toimialalla toimii rahoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, jotka ostavat saatavia tai tarjoavat luottoa saatavia vastaan perintätoiminnan ohessa. Erityisesti suurimpien toimijoiden osalta saatavien ostaminen sekä muu rahoitustoiminta ovat nousseet merkittäväksi osaksi yritysten liiketoimintaa. Viime vuosina Suomen markkinoille on tullut perintäyhtiöitä, jotka keskittyvät pelkästään ostettujen saatavien perintään, eivätkä tarjoa perintäpalvelua muiden lukuun. Perintään liittyvä rahoitustoiminta saattaa hallinnollisesti tapahtua perintätoimintaa tukevien konserniyhtiöiden kautta. Tällaiset konserniyhtiöt eivät kuitenkaan ole rekisteröityneitä perintärekisteriin. Ne hallinnoivat saatavakantoja ja mahdollisesti tarjoavat muita rahoituspalveluja, mutta eivät suorita varsinaista perintää.

Saatavien kaupankäynnissä voidaan myydä erääntymättömiä ja erääntyneitä laskuja tai suurempia saatavakantoja. Saatavien myyjänä on usein rahoitusyhtiö tai pankki, jolloin saatavakanta muodostuu järjestämättömistä lainoista. Laina luokitellaan järjestämättömäksi, jos lainan lyhennykset tai koronmaksut ovat vähintään 90 päivää myöhässä tai on syytä olettaa, ettei velallinen suoriudu maksuistaan. Perintäyhtiöt linkittyvät kotitalouksien velkaantumiseen saatavien myymisen kautta. Saatavakaupoissa osa kotitalouksien tai yritysten hoitamattomista lainoista päätyy perintäyhtiöiden omistukseen.

Yksinkertaistettuna saatavia ostavien yritysten liiketoiminta perustuu saatavien ostamiseen niiden nimellisarvoa pienemmällä hinnalla (kuvio 3). Tällöin yrityksen sijoitus voi olla tuottava,

vaikka koko alkuperäistä saatavaa ei saataisikaan perittyä. Erikoistuneen perintätoiminnan ansiosta saatavista saadaan yleensä ostohintaa suurempi kassavirta. Lisäksi perintäyhtiöillä on alkuperäistä velkojaa parempi mahdollisuus neuvotella joustavampi maksusuunnitelma tai neuvotella lainaehdot uudelleen. Tilinpäätöksissä ilmoitetaan ostettujen saatavien kirjanpitoarvo, joka yleensä vastaa saatavien ostohintaa tai sitä alempaa todennäköistä luovutushintaa. Perintäyhtiöiden hallussa olevien saatavakantojen alkuperäinen nimellisarvo ja kantojen arvioitu jäljellä oleva perittävä määrä (Estimated remaining collections, ERC)[3] ovat siis suurempia kuin tilinpäätökseen merkitty arvo.

Kuvio 3.

Pankeille, rahoitusyhtiöille ja muille yrityksille lainojen ja muiden saatavien myyminen on osa riskienhallintaa. Myymällä korkeariskisiä saatavia ne parantavat omaa maksuvalmiuttaan ja varmistavat saavansa edes osan lainaamista varoistaan takaisin käyttöönsä. Saatavien myynti voi tapahtua jatkuvina sopimuksina, joissa saatavat myydään perintäyhtiölle esim. kuukausittain. Suurimmat lainaportfoliot myydään kuitenkin yksittäisinä transaktioina.

Factoring[4] eli laskujen luotottaminen on yritysrahoituksen muoto, jossa rahoittaja myöntää luottoa toiselle yritykselle sen myyntisaamisia vastaan. Pankit ovat suurimpia factoring-rahoittajia, mutta niiden ohella factoringia harjoittavat myös muut rahoituslaitokset ja perintäyhtiöt. Saatavien ostamisen ja factoringin keskeinen ero on, kumpi yrityksistä kantaa

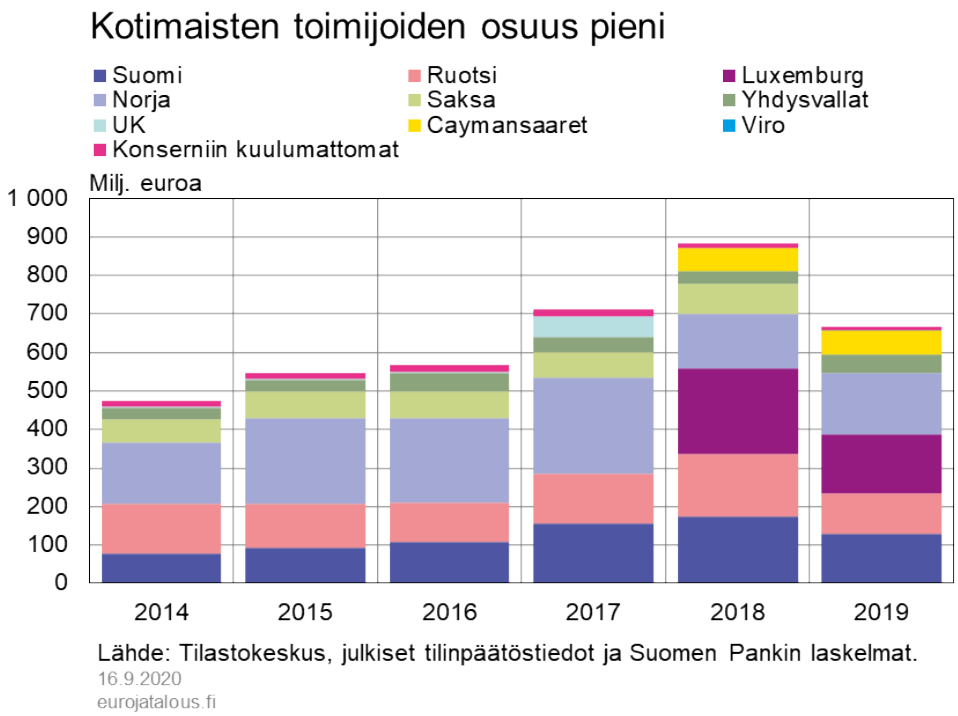
saamisiin liittyvät riskit. Jos yritys myy saatavansa, myös riski siirtyy perintäyhtiölle. Factoringissa saamisiin liittyvä riski säilyy asiakasyrityksellä, koska saamiset eivät siirry perintäyhtiön omistukseen. Asiakasyrityksen kannalta factoringissa sekä saatavien myymisessä on kuitenkin samanlainen funktio – kassavirran nopeuttaminen ja maksuvalmiuden parantaminen. Yritys saa erääntymättömät tai jo erääntyneet, mutta maksamattomat, saamiset rahana nopeammin käyttöönsä.

Perintätoiminta kasvanut, mutta kokoluokaltaan edelleen vähäistä

Perintätoiminnan ja velkaantumisongelmien suurusluokasta kertovat osaltaan maksuhäiriömerkinnät sekä ulosottotilastot. Suomen Asiakastiedon tilastojen mukaan maksuhäiriömerkinnät kasvoivat viidenneksellä vuonna 2019. Samalla perintätoimien kohteena olevien henkilöiden määrä kuitenkin hieman väheni.[5] Pienituloiset ovat suhteellisesti yliedustettuja ulosottovelallisissa, joista 32 % kuului kahteen alimpaan tulokymmenykseen.[6]

Perintäyhtiöiden ja niiden toimintaa tukevien suomalaisten konserniyhtiöiden tilinpäätöstietojen perusteella perintätoimiala on kasvanut tasaisesti vuosien 2014 ja 2019 välillä (kuvio 4). Vuoden 2019 lopussa perintäyhtiöiden tase oli 624 milj. euroa ja niiden toimintaa tukevien konserniyhtiöiden tase oli 44 milj. euroa. Perintäyhtiöiden kannattavuus on pysynyt hyvällä tasolla koko tarkastelujakson ajan keskimääräisen liikevoittoprosentin ollessa 18 %. Perintätoimintaa tukevien konserniyhtiöiden yhteenlaskettu tase ja liikevaihto kasvoivat vuoteen 2018 saakka. Lowell-konsernin sisäinen fuusio kuitenkin pysäytti kasvun vuonna 2019.[7]

Kuvio 4.

Rahoittajat hallitsevat perintämarkkinaa

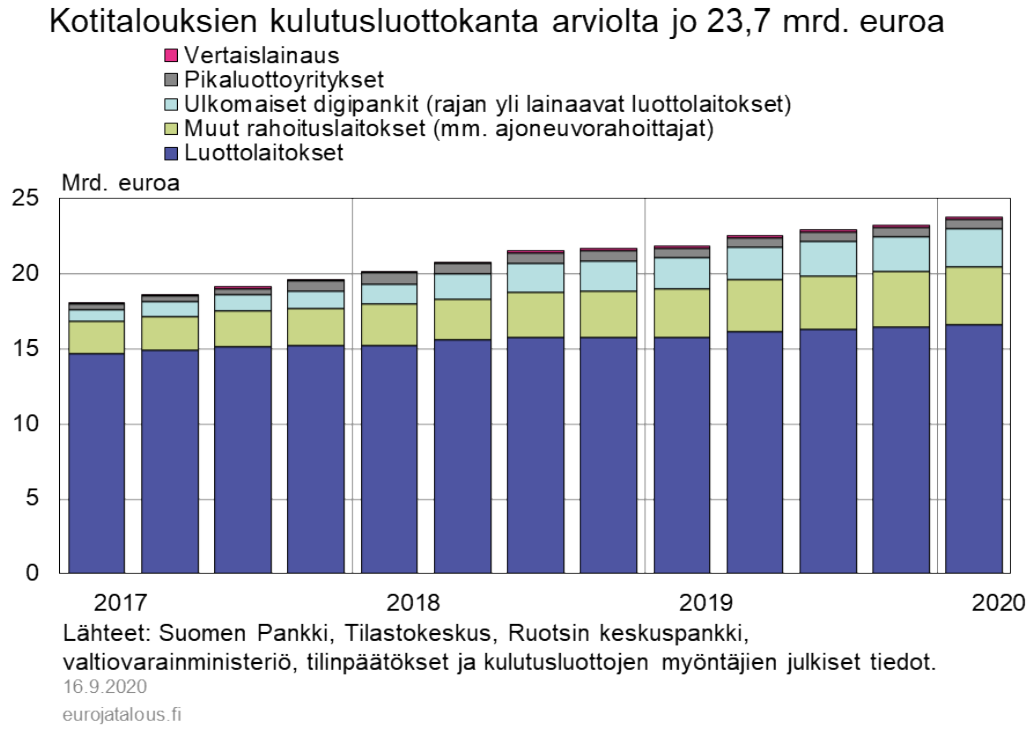
Vuonna 2019 perintärekisterissä perinteisiä perintäyhtiöitä oli 48 ja rahoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä oli 22 kappaletta. Rahoitustoimintaa harjoittavat yritykset ovat keskimäärin huomattavasti suurempia kuin perinteiset perintäyhtiöt ja vastaavatkin suurimmasta osasta perintäyhtiöiden taseesta (kuvio 5). Perinteisten perintäyhtiöiden tase ei ole juurikaan muuttunut vuosina 2014–2019. Niiden tase oli 22 milj. euroa vuoden 2019 lopussa. Rahoitustoimintaa harjoittavien perintäyhtiöiden tase oli puolestaan 603 milj. euroa, joka on yli puolitoistakertainen vuoden 2014 loppuun verrattuna.

Kuvio 5.

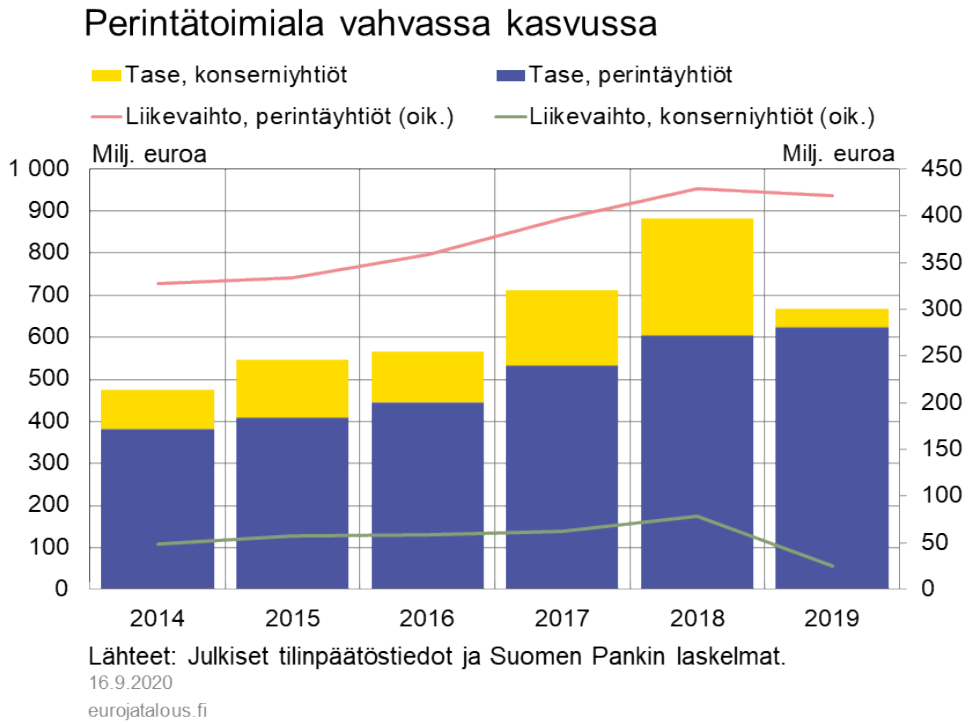

Liikevoittoprosentin perusteella rahoitustoiminta on ollut perinteistä perintää kannattavampaa koko tarkastelujakson ajan (kuvio 6). Rahoittajien liikevoittoprosentti on keskimäärin ollut 19 % ja perinteisten 12 %. Perintätoimintaa tukevien konserniyhtiöiden poikkeuksellisen korkea kannattavuus johtuu matalista henkilöstö- ja hallintokuluista. Konserniyhtiöt vastaavat yleensä pelkästään saatavakantojen hallinnoinnista ja muusta rahoitustoiminnasta. Rahoittajien liikevoittoprosentin kasvu vuonna 2017 ja sen jälkeinen lasku vuonna 2018 johtui pääasiallisesti kertaluonteisista eristä.[8]

Kuvio 6.

Perintämarkkinat ovat keskittyneet pääosin pienelle määrälle suuria toimijoita, jotka harjoittavat rahoitustoimintaa. Vuonna 2019 yli 10 miljoonan liikevaihdon ylittäviä perintäyhtiöitä oli 9 kappaletta (kuvio 7). Samana vuonna liikevaihdoltaan viisi suurinta toimijaa kattoivat noin 70 % yhteenlasketusta liikevaihdosta ja taseesta.

Kuvio 7.

Rahoitustoimintaa harjoittavat perintäyhtiöt ovat jo liiketoimintansa kautta osa rahoitussektoria. Kuusi perintärekisterissä olevaa yritystä on myös rekisteröitynyt ESAVI:n ylläpitämään luotonantajat ja vertaislainanvälittäjät -rekisteriin. Lisäksi perintäyhtiöt kytkeytyvät rahoitussektorille omistussuhteiden kautta. Perintäyhtiöiden konserneista löytyy sekä Suomessa että ulkomailla toimivia rahoitusyhtiöitä. Lisäksi kolmen perintäyhtiön konserniin kuuluu ruotsalainen pankki, joista osalla on toimintaa Suomessa.

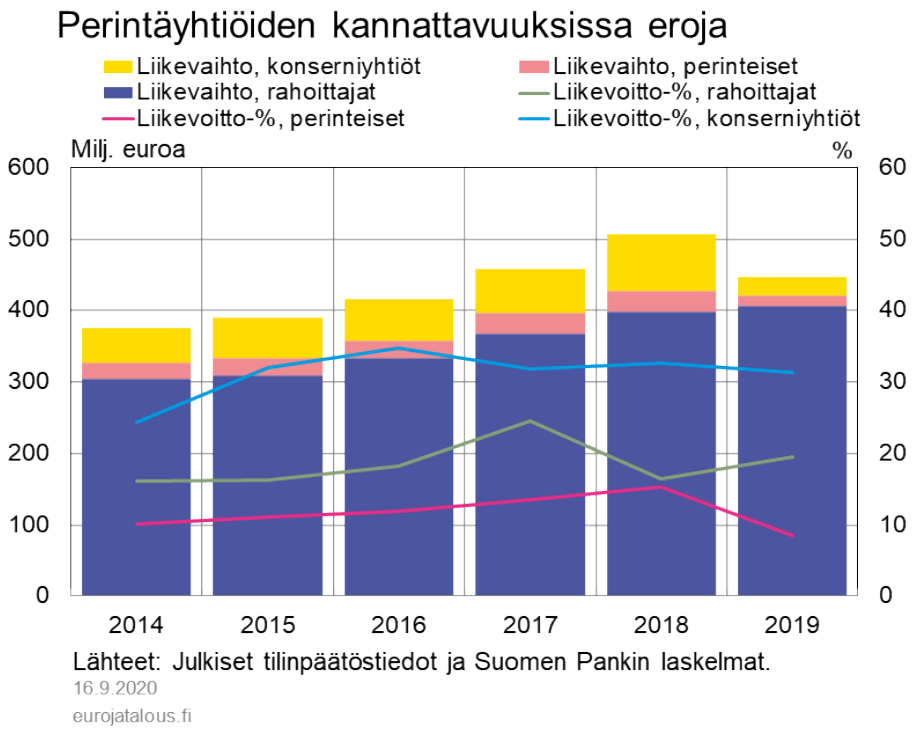
Suurimmat perintäyhtiöt ovat monikansallisia konserneja

Perintätoimiala kasvaa orgaanisesti koko Euroopassa. Kasvu kuitenkin edellyttää usein merkittäviä investointeja esim. asiakassuhteisiin ja teknologiaan, mikä on johtanut markkinoiden keskittymiseen suurten ydintoimijoiden haltuun. Esim. Suomessa perintätoimialan markkinajohtajiksi kasvaneilla yrityksillä on merkittävä markkina-asema myös Euroopan tasolla. Suurimpien konsernien kasvustrategiana on usein ollut pienempien paikallisten toimijoiden ostaminen. Suomeen yrityskaupoilla ovat rantautuneet muun muassa B2Holding (OK Perintä), Axactor, PRA Group sekä Lowell.

Valtaosa Suomen markkinajohtajista ei olekaan suomalaisessa omistuksessa. Emoyhtiön kotipaikan perusteella ulkomaisomisteiset perintäyhtiöt sekä niiden konserniyritykset vastaavat pääosaa Suomessa toimivien perintäyhtiöiden taseesta (kuvio 8). Vuonna 2019 kymmenestä

suurimmasta toimijasta vain kaksi oli osa kotimaista konsernia.

Kuvio 8.

Suurimmat toimijat ovat pörssinoteerattuja yrityksiä, joilla on pääsy markkinaehtoiseen rahoitukseen sekä joustavampaan pankkirahoitukseen. Suurimmat yritykset hankkivat pääosan ulkopuolisesta rahoituksestaan velkakirjoilla, minkä lisäksi ne ylläpitävät lyhyen ajan maksuvalmiutta eri pankkien kanssa solmituilla luottolimiiteillä. Pienemmät ja perinteiset perintäyhtiöt ovat rajoitetumpia rahoituksen lähteissä ja hyödyntävät toiminnassaan lähinnä pankkirahoitusta.

Suurimpien yhtiöiden konsernirakenteeseen kuuluu perintätoimintaa harjoittavien yritysten lisäksi usein holding- ja omaisuudenhoitoyhtiöitä. Näiden yhtiöiden tehtävänä on usein passiivisesti omistaa tytäryhtiöitä, hankkia rahoitusta tai ostaa ja hallinnoida saatavia. Vieras pääoma on usein konsernin rahoitusyksikön tai emoyhtiön taseessa, mistä perintäyksiköitä rahoitetaan konserniavustuksilla ja konsernivelalla. Perintäyksiköt taas perivät muiden konserniyksiköiden taseissa tai omissa taseissaan olevia saatavia. Moni konsernin holding- sekä rahoitusyhtiöistä sijaitsee huokeamman verokohtelun maissa, kuten Luxemburgissa.

Suomi on monelle perintäkonsernille verrattain pieni markkina-alue ja noin 70 % Suomessa toimivista perintäkonserneista harjoittaa toimintaa myös ulkomailla. Toiminta on pääosin keskittynyt pohjoismaihin sekä Baltiaan, mutta osa konserneista toimii lähes koko Euroopan

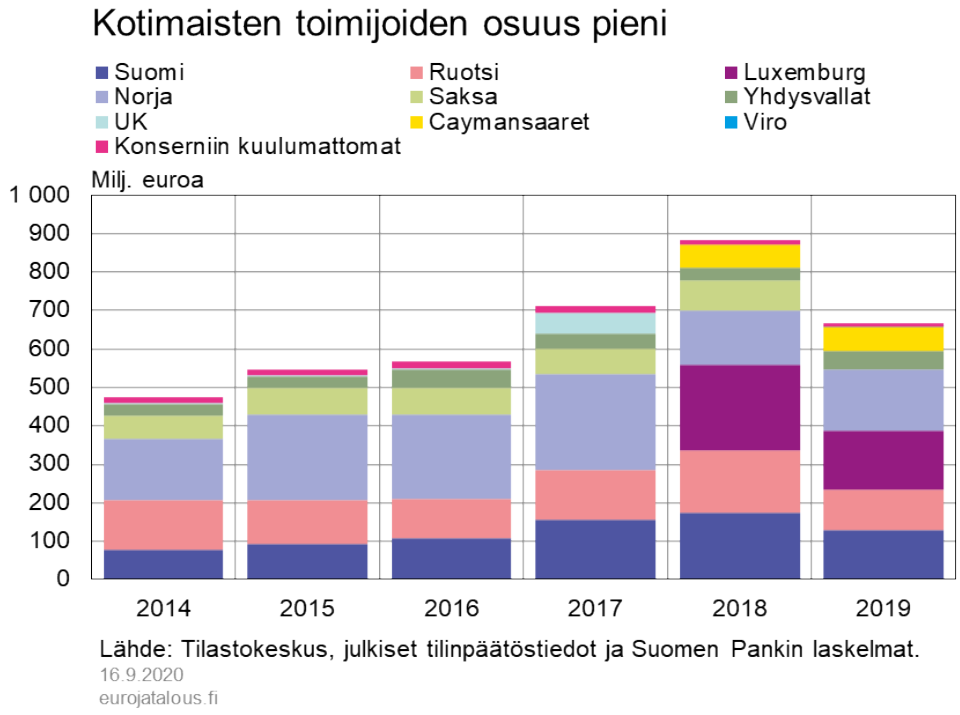
laajuisesti. Yleensä Eurooppa on perintäkonsernien pääasiallinen markkina-alue, mutta toimintaa saattaa olla myös Pohjois- ja Etelä-Amerikassa.

Perintäyhtiöiden ostamat saatavat kasvaneet merkittävästi

Perintäyhtiöiden hallinnassa olevien ostettujen saatavien määrää voidaan arvioida julkisten tilinpäätöstietojen avulla. Suurin osa ostetuista saamisista on lainaportfolioita, jotka koostuvat järjestämättömistä lainoista. Arviolta 80–90 % perintäyhtiöiden omistuksessa olevista suomalaisista saamisista on järjestämättömiä lainoja. Tyypillisesti lainat ovat vakuudettomia, mutta perintäyhtiöiden omistuksessa on myös vakuudellisia lainoja, jotka ovat pääosin asuntolainoja. Lisäksi ostettuihin saamisiin sisältyy erääntyneitä ja erääntymättömiä laskuja.

Perintäyhtiöiden omistuksessa oleva saatavakanta on ollut kasvussa viime vuosina (kuvio 9). Vuoden 2019 lopussa sen kirjanpitoarvo oli arviolta 623 milj. euroa ja arvioitu jäljellä oleva perittävä määrä oli 1,2 mrd. euroa. Vuoteen 2017 asti valtaosa suomalaisilta ostetuista saatavista oli Suomeen rekisteröityneiden yritysten hallussa. Vuonna 2018 ulkomaisten konserniyhtiöiden hallussa olevat saamiset kasvoivat merkittävästi. Muutoksen taustalla on ulkomaisen konsernin laajeneminen Suomeen vuoden 2018 lopussa, jolloin se teki merkittävän sijoituksen ulkomaisen digipankin myöntämiin suomalaisiin lainoihin.

Kuvio 9.

Suurimpien perintäkonsernien ostettujen saamisten kirjanpitoarvo vuoden 2019 lopussa oli kokonaisuudessaan 10,3 mrd. euroa, joiden arvioitu jäljellä oleva perittävä arvo oli 19,8 mrd. euroa (kuvio 10). Valtaosa näistä saatavista kohdistuu ulkomaille. Vuosien 2014–2019 aikana suomalaisten saatavien osuus perintäkonsernien portfolioista on ollut keskimäärin 6 %.

Kuvio 10.

Perintäyhtiöiden hallussa olevien lainojen nimellisarvo eroaa selvästi niiden kirjanpito- tai ERC-arvosta. Lainojen ostohintaan ja näin ollen myös kirjanpitoarvoon vaikuttavat monet tekijät, minkä vuoksi perintäyhtiöiden ostamien velkojen nimellisarvoa on hankala arvioida. Vaikuttavia tekijöitä ovat esim., miten pitkään luotto on ollut järjestämätön tai millaisesta markkina-alueesta on kyse. Pohjoismaisten saatavien ostohinnat ovat tyypillisesti 50–70 % niiden nimellisarvosta. Itä-Euroopassa ja Välimeren alueella ostohinta voi olla jopa alle 10 % velkojen nimellisarvosta.

Korona vaikuttaa myös perintätoimintaan

Vuoden 2020 alkupuolella puhjenneella koronapandemialla on omat vaikutuksensa perintäyhtiöiden toimintaan. Talouden supistuessa kuluttajien tulot sekä maksukyky alenevat, minkä seurauksena perintäyhtiöiden velallisasiakkaiden määrä saattaa kasvaa. Toisaalta maksukyvyn heikkeneminen voi kasvattaa perintään meneviä saatavia sekä luottotappioita myös perintäyhtiöiden osalta. Perintäyhtiö Lowellin tilastojen mukaan perinnässä olevan kuluttajavelan

määrä nousi toukokuussa 2020 ennätyslukemiin.[9] Vastaavasti perintäyhtiö Intrumin kyselytutkimuksen sekä tilastojen mukaan kuluttajien maksukyky heikentyi ja velkaantuminen kasvoi kevään aikana.[10]

Kevään aikana perintäyhtiöt lisäsivät joustavuuttaan maksuaikojen ja maksusuunnitelmien suhteen, mikä on omalta osaltaan voinut kasvattaa kuluttajien velan määrää perintäyhtiöille. Samaan aikaan kuitenkin myös muut yritykset tarjosivat joustoja maksuaikojen suhteen, mikä on voinut vähentää perintään ajautuvien saatavien määrää tai myöhästyttää perintätoimien aloittamista. Konsernitilinpäätösten perusteella perintämäärät ovatkin selvästi laskeneet läpi Euroopan viime vuoden ensimmäiseen puolikkaaseen verrattuna. Lisäksi useat perintäkonsernit vähensivät järjestämättömien lainojen ostoja vuoden ensimmäisellä puolikkaalla parantaakseen maksuvalmiuttaan.

Heinäkuun alussa Suomessa tuli voimaan määräaikainen lakimuutos, jossa kulutusluottojen korkokatto laskettiin kymmeneen prosenttiin ja luottojen suoramarkkinointi kiellettiin.[11] Sääntelyn kiristyminen vähentää mahdollisesti luottojen tarjontaa, millä voi olla vaikutusta perintätoimintaan.[12] Perintäyhtiöiden kannalta on kuitenkin vaikea arvioida vaikutusten suuntaa ja laajuutta. Luottojen saatavuuden kiristyminen voi lisätä perintäsaatavien määrää, mikäli vanhoja velkoja ei voida maksaa pois uusilla luotoilla. Tarjonnan väheneminen voi kuitenkin myös pienentää ostettavissa olevien lainojen määrää.

Velkaantumisen kannalta perintätoiminnan kehitystä olisi hyvä seurata myös tulevaisuudessa. Tällä hetkellä kotitalouksien ja yritysten velkaantuminen perintäyhtiöille on tilastojen katvealueella, minkä vuoksi velkaantumisen määrää voidaan vain arvioida. Määrän kartoittaminen on kuitenkin tärkeää, koska perintäyhtiöille velkaa olevat ovat luultavasti samalla pahimmissa velkaongelmissa kamppailevia yrityksiä ja kotitalouksia.

Viitteet

1. Järvelä, K., Raijas, A. ja Saastamoinen, M. (2019), Pikavippiongelmien laatu ja laajuus. Kilpailu- ja kuluttajaviraston selvityksiä 3/2019. ↑
2. Perintä alkaa vapaaehtoisella perinnällä, jossa perintä tapahtuu maksumuistutusten ja maksuvaatimusten avulla. Jos vapaaehtoinen perintä ei tuota tulosta voidaan siirtyä oikeudelliseen perintään aikaisintaan kahdeksan viikon kuluttua alkuperäisestä eräpäivästä. Käräjäoikeuden päätöksen jälkeen velalliselle kirjataan maksuhäiriömerkintä ja velat siirtyvät ulosottoon, jos velallinen ei kykene maksamaan velkaansa vielä tässäkään vaiheessa. Lisää perinnän etenemisestä voi lukea oikeuslaitoksen nettisivuilta. ↑
3. Arvioitu jäljellä olevat perittävät (Estimated remaining collections, ERC) on perintäyhtiön arvio bruttosummasta, joka voidaan periä tulevien 120 kuukauden aikana yhtiön ↑

omistamista lainaportfolioista. Arvio perustuu yhtiön kokemukseen ja perintähistoriaan, minkä vuoksi arvioissa käytetyt laskutavat voivat olla erilaisia eri perintäyhtiöiden välillä.

4. Kansainvälisesti factoringilla voidaan tarkoittaa myös laskujen ostamista, mutta Suomessa termi on vakiintunut tarkoittamaan lainamuotoista laskurahoitusta. ↑
5. Ks. https://findikaattori.fi/fi/35. ↑
6. Tilastokeskuksen ulosottoasiat -tilasto. ↑
7. Perintätoimintaa tukeva konserniyhtiö Lowell Rahoitus Oy fuusioitui tytäryhtiöönsä perintäyhtiö Lowell Suomi Oy:hyn, minkä seurauksena konserniyhtiöiden yhteenlaskettu tase pieneni. Fuusiossa varat (pl. Lowell Rahoitus Oy:n omistamat Lowell Suomi Oy:n osakkeet) siirtyivät Lowell Suomi Oy:n taseeseen. ↑
8. Esim. saatavaportfolioiden myynti sekä yrityskauppoihin ja konsernin sisäisiin järjestelyihin liittyvät alaskirjaukset. ↑
9. Ks. https://www.lowell.fi/lowell/uutiset-tiedotteet/news/suomalaisten-perinnassa-oleva-velkamaara-pomppasi-ennatyslukemiin/. ↑
10. Ks. https://www.intrum.fi/fi/ratkaisut-yrityksille/uutiset/tiedotteet/white-paper-covid-19-lisannyt-suomalaisten-velkaantumista/. ↑
11. Ks. https://finlex.fi/fi/uutiset/396/. ↑
12. Esim. kulutusluottoja kilpailuttavan Sortter-palvelun tilastot viittaavat tarjonnan vähenemiseen (HS 19.8.). ↑

Tässä artikkelissa esitetyt mielipiteet ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Suomen Pankin näkemystä.

Asiasanat

järjestämättömät lainat, kotitaloudet, perintä, velkaantuminen, velkaongelmat